

verbenen, at det vil være dem klart, at mangfoldige Spørgsmaal trænge absolut til en meget hurtig Afgjørelse. Jeg vil for dem, der ere inde i disse Forhold, blot nævne Handeler, der sluttet om Levering af Varer til en bestemt Dag af den og den Qualitet; forsaavidt et Retstilfælde opstaaer om en saadan Levering, kan det meget let hænde, at en Mand, der har vundet sin Sag, har tabt langt Mere ved at vinde den, end om den aldrig havde været reist, idet Varepriserne jo ere saa forskellige, ikke at tale om det Bedærv, hvorfor de kunne være ubfatte, kort sagt, det vil være de ærede Herrer saa bekjendt, at jeg ikke behøver at gaae ind paa nogen Detail af disse Sager, for at paavise, at der er Trang til en hurtig Afgjørelse af disse Sager, og til en Afgjørelse, der ikke behøver at følge strengt juridiske Regler, for at komme til at give en Kjendelse om, hvem der har Ret eller Uret. Jeg kunde anføre mangfoldige, mig bekjendte Beviser, som paa en flaaende Maade kunne godtgjøre, at der ganske vist er Trang til en anden retlig Afgjørelse af Handelsprocesser end den, der nu finder Sted, men jeg skal ikke dermed opholde det ærede Thing, da jeg er overbeviist om, at det vil være i saamange ærede Medlemmers Kundskab og Erindring, at det er overflødigt. En anden vægtig Indvending, som det samme ærede Medlem gjorde mod at indføre en saadan Sø- og Handelsret, var den, at den kom til os fra Ublandet, og at vi vel skulde vogte os for ikke at overføre Sligt fra Ublandet til vort Land, da vi have haft vor eiendommelige Udvikling i saa Henseende. Jeg vil nu slet ikke tale om, at vi have saa mangfoldige Forbindelser med Ublandet og med forskellige Lande lige ned til de mindste Details, saa at jeg virkelig ikke troer, at man kan frigjøre sig for at føre Forholdene fra andre Lande over paa vore. Vi gaae med Kjoler med Pariserfrit, vi have Hatte fra det ene Sted og Skoe fra det andet Sted i Ublandet, kort sagt, en Uendelighed af Skikke, men er det ikke en Besynderlighed netop paa dette Sted af et æret Medlem af denne Forsamling, at vi ikke skulde overføre Sligt af den Sort fra Ublandet, da vi have vor eiendommelige Udvikling. Vor eiendommelige Udvikling i 1848 var dog ikke anderledes, end at vi indførte den

Tilstand, som nu finder Sted her i Landet, og hvor hentede vi Exempler? Fra Frankrig og England, vi blandede det sammen, og deraf fremgik vor nærværende politiske Tilstand, og de offentlige Møder, som vi nu til Lykke have her i Landet, det er saa bestemt en Indførelse af Ublandets Skik, som det vel er muligt at paavise, og forøvrigt bliver det upaatvivelig mere og mere umuligt at frigjøre sig i denne Retning, og jeg priser os lykkelige for, at vi vide, at der kan være Gøder at finde i fremmede Lande. Efterat Samvæmmet er blevet saa hurtig og let tilgængeligt, og efter at de forskellige Folkelag have lært hinanden at kjende, ville de mere og mere laane fra hinanden, hvad de maatte finde Brug for. De ærede foregaaende Talere have besvaret det Meste af, hvad det ærede Medlem hittede mod Lovudkastet, og jeg skal navnlig i den Henseende henholde mig til det ærede Medlem fra Ribe, min Paarørende (H. Hage); som gjorde Forslag, hvortil jeg aldeles kan slutte mig. Jeg troer, de ere sunde og praktiske, og jeg haaber, at de ville komme til Anvendelse ved Sagens senere Behandling. Det er ganske vist en meget betænkelig Bestemmelse, der staaer i § 2, at Retten skal have faste Medlemmer i Vaterskouten og Skipperlaugets Oldermænd. Skipperlaugets Oldermænd have siddet i Sørensen siden 1807, da den blev oprettet; det er muligt, at det passede dengang, men jeg tvivler om, at det netop nu er den rette Maade at staffe sig et søyndigt Medlem ved at beholde ham. Jeg skal bemærke, at de to nærværende Medlemmer: Vaterskouten og Skipperlaugets Oldermænd, ere af den Beskaffenhed, at, dersom vi kunne være sikre paa altid at faae lignende Folk, kunne vi ikke gjøre bedre Valg. Det er vist nødvendigt, at vi blive enige om, at de Handelsmedlemmer, som skulle tjene i denne Ret, kun komme til at tjene i 2 Aar; jeg betragter 4 Aar for en saa overordentlig Byrde at kaste paa enkelte Mænd, at det neppe vil være tilraadeligt at gjøre det, og have de tjent vel i to Aar, og de troe sig istand til at vedblive, saa er der jo intet Spørgsmaal om, at de ville blive gjenvalgte, det være sig enten ved, at man kan vælge dem strax igjen eller man, som i Frankrig, skal lade et Aar ligge